

Ավետիք Իսահակյան

Այցի են գալիս քեզ մոտ ես հաճախ

Այցի են գալիս քեզ մոտ ես հաճախ,
Նստում են դենդր՝ հանգիստ ու խաղաղ.
Ջրույց ենք անում երկա՜ր միասին,
Հագար նյութերի, հարցերի մասին:

Եվ սիրո մասին խոսում եք նույնպես,
Բայց խիստ անտարբեր ձևանում եմ ես,
Վրադ չեմ նայում, չեմ լսում ստեպ,
Որպես թե անհույզ, սառն եմ քո հանդեպ:

Բայց հավում եմ ես սիրուց բոցակեզ.
Ուզում եմ գրկել ու համբուրել քեզ.
Հազիվ գսպում եմ մրրիկը սրտիս,
Ա՛խ, սակայն հոգիս բերանս է գալիս...

1919